

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Crensovce, Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Zakaj podpisi za republiko?

Na risaosko nedelo so Radičove stranke poslanci v par mestih meli spravišča v našoj Slov. Krajini i ljudstvo pozvali gor, naj v Zagreb da na znanje, če njemi trebe republiko. Zakaj se pobirajo ti podpisi? Pesek v oči je to nabiranje ravnotak, kak so bile druge laži kortešov od te stranke. — Kak grda laž je bila, ka so prej naš poslanec pozvali regrute notri i je spravili v Macedonijo. Kak grda laž je bila, ka do prej 1. aprila Vogri že nazaj pod Vogrsko, ka hercegovo imanje kšenki razdelijo, ka dače nede, vojaka, žandara nede, pa de kšenki vsaki lejko strelao zavce, lovio ribe, sadio tobak itd. Jeli iz vsega toga nikaj ne se je zgodilo. Kak te prvejše laži so samo pesek bile v oči i nikaj neso pomagale ljudstvu, nego samo Radiči — vu slavi bar, — ravnotak nabiranje podpisov za republiko ne bo nikaj pomagalo ljudem. Celo delo je za to, naj Radič more praviti, glejte teliko naroda mam že za sebov, a sam narod pa more pod njegovov komandov ešče duže hoditi v Makedonijo služiti vojaštvo, plačuvat strašne dače i prenašat vse krivice. To pobiranje je agitacija za pridoče volitve. Šteri bi se podpisali za republiko, tiste bi Radič za svoje proglasso i uplivo na nje kak svoje ljudi, naj na njega glasajo. Pa to je krivica, ar naša stranka ne izključuje one, ki so za republiko. V našoj stranki tej majo ravnotak mesto kak oni, ki so za kraljestvo. Glavno je zdaj samo edno: pravica naj bo, za republiko pa mam čas sledkar misliti. Ka bi pomagala Radiči njegova republika te že, gda de narod po centralizmi že ščista vžzécán i kolduško palico spravljen? Ka de te gordržalo republiko, če narod več ne de meo ne šum, ne penez, ne živine, ne drugoga imanja, štero je potrebno za vzdržavanje države? Zato pravimo mi, pravico v prvov vrsti trebe iskati i potem naj se guči od republike. Prle naj se terhi vzemejo dol z našega pleča i potem samo gučimo od presednika.

Pa edno pitanje ešče odprimo: Zakaj hodijo po pravici Radičovi agitatorje prinas i v sosednoj Štajarskoj. Odgovor je té. Vsakši človek, ki nema sečke v glavi nego pamet, zna, ka nemre nikša državica, če je ešče tak mala, obstati brez dače. Ne more zato Radičova republika tudi, če se gda sveta porodi. Trbelo de njoj dohodke. Na ljudstvo naravnost nametavati dačo — ne bi kázalo. To bi ljudem odprlo oči i bi začalo ta siliti, odket zdaj v kraj sili. Zato trebe po nenaravnoj poti poiskati dače. Ita pot je carina. Radič dobro zna, ka Prekmurje z Štajarskov ma več carinarnic v N. Austrijo i naš kraj še na Madjarsko. Skoz teh carinarnic bi milijoni i milijoni šli v Zagreb. I te milijone bi spravo naš kraj, bi plačao naš človek, požro bi pa vse Zagreb. Zato se vrši tak velika agitacija od strani Radičove stranke v našem kraju. Naši penezi so njim potrebni. — Naša stranka ma svetlo stališče: samostojni Slovenski orsag i v njem Prekmurje

žapunija, penez ostane doma, samo na skupne stroške plačamo, ka spadne na nas. Keliko lepši i hasnovitejši je té program za nas! Te je jedino pravičen. Istina, tožijo se vnogi na „Kranjce“, istina, se go-dijo prinas krivice, ali da bi oni, ki se tožijo na kranjce i glasajo za Radiča, samo en den poskušili horvacke — židovske uradnike, vučitele itd. — bi klečeč pri Veržejskom mosti tečas jokali, dokeč Slovenci ne bi prišli nazaj. Mi mam z Slovenci prek Móre eden jezik, samo lepote našega se moro v prečnoga vtopiti, mi se razmimo med sebov, to svedoči delovanje naših županov, ki razmijo prečno pismeno slovensčino brez včenja i v njej lejko spelavajo vse posle. Horvackoga jezika pa kak se piše ne razmijo sami Horvatje v Medjimurji i prek Drave, tem menje bi ga pa mi. Če bi Prekmurje k Radiči spadnolo, bi mogli postati Horvatje i mesto Slovincov bi Horvatje — židovje prišli do služb, naš človek bi pa bio popolnoma brez pravice. To je od beloga dneva bole jasno. Mi ščemo Slovenci ostati. Bratje Horvatov toti smo, ljubimo je, pomagali je ščemo tudi v politiki, a nikdar ne na naš lastni kvar, nikdar ne tak, da bi stem prestali biti Slovenci. — Teliko za odgovor Radičovim poslancom, ki podpise pobirajo v Slovenskoj Krajini za svojo republiko i na šterih govore ljudstvo more kričati, ka smo je mi Srbom odali.

NEDELA.

Po Risalaj II. Evang. sv. Lukača XIV. Prilika od velike večerje. Ta večerja je nebeskoga veselja vživanje. Vreden ga je samo tisti, ki ma na svojoj duši svatbeno obleko. Svatbena obleka je posvečujoča milošča. Nema te obleke, nema posvečujoče milošče, ki bar samo eden smrten greh ma na duši. V nedelo optistiti brez istinskoga zroka sv. mešo je takši greh. Velika pijanost je takši greh. Nečistost prostovoljna, če samo v misli, je takši greh. Laž zmisliti na drugoga, šteri njemi poštenjé v velkoj smeri podkopa, je takši greh. Ali ka bom je naštevaov? Ve je dnesden itak malo ljudi, ki ne bi znali kak trebe živeti brez milošče, brez svatbenoga oblačila, to je brez vüpanja na nebesko večno večerjo. O kak žalostno je to?!

Trpljenje Gospodovo.

I zaistino, što bi kda vörvo, če bi ne sküšnja nasprotno dokázala, ka so li takši brezčütni nepoboljšilivi, tak sirovi ljudje, šteri čeravno vörjejo, ka je greh Sina božega vmoro, pa ga li pod strehov svojov trpijo, šteri njemi dovolijo pristop k njuvomi srci i tak Kristušovoga krvnika za prijatela svojega majo. To je tak strašna sirovost, ka bi jo ne samo za nemogočo i neskončno, nego tudi za fabulo držali, če bi jo ne mogli tak pogosto viditi.

In žalibog je skoro neštevilna množica ljudi, šteri nemajo samo v tom svojega veselja, ka Boga žalijo, nego so, šteri se celo od razžalenj božih hranijo i zvekšega s toga svoje imanje spravljajo!

Ali od koj živi telko nesramnih igralcov? Od koj živi telko zagriženih odvetnikov? Od koj živi telko nečistnic? Ja, od koj drugoga živejo kak od razžalenj, štera vsakši den prizadenej krščeniki svojemi Gospodi? „Od greha

naròdov se redijo“. (Os. 4. 8.). Oni so njuva erbija, njuv kapital ino njuva vrednost, tak ka bi mogli vsi v kratkom časi poginoti, če bi na sveti nikoga več ne bilo, što bi ščeo Boga žaliti. Ite vò na javne ceste i mi povejte, koga ime se pri vsakšem stopaji brezbrizno žali i sramoti če ne ime božel Ščemo kakšo silno nevo-lo vòpokazati, te preklinjamo proti Bogi; ščemo kakši lažnivi govor potrditi, te pozovemo Boga za svedoka.

Ščemo se šaliti, igrati, se zabavati, te je Bog predmet pogostoga zasmehavanja, tak ka je dnesden vsaka šala neoküsna, je brez móči, če se v njoj boža čast ne zasmehava. „Nega več nikšega veselja“, ka se poslužim reči častilivoga Salviana, „nega več nikšega veselja, štero ne bi melo v sebi kakše razžalenje Boga. (Sib 6 de Prov.)

I najsvetejše Svestvo, to je meso i krv Kristuša, s šterov smo rešeni, se-li dnesden ne pomeče s sakšega kota? Ne samo visika gospoda, nego tudi najnižije ljudstvo, ga z nogami tlači. Preklinjajo hüdodelniki v voza, preklinjajo kmetje na polji, preklinjajo tržci v bautah, preklinjajo hlapci v štalaj, preklinjajo krčmarje v oštarijaj, tak ka že komaj moremo na kakši javni prostor, ne da bi se zgrozili, tak velka je nespoštlivost, s šterov se najsvetejše Svestvo izgovarja ali bole povedano onečaščuje, z nogami brsa kak da bi Kristuš samo zato püsto svojo krv tak bogato na zemljo teči, da bi se ž nje biato delalo. „Da bi se“, kak prorok Izaiáš pravi, „da bi se spoklačilo kak blato cest“. (Is. 10. 6.).

Uradna naznanila.

Razpored dela.

2. rekrutne komisije Varaždinskog vojnog okruga.

Mesto štelinge: Križevci.

- 1. junija ob 7-30 h: Domanjšovci, Mačkovci.
- 1. junija ob 8-30 h: Kostanovci, Košarovci, Pečkovci, Čöpinici.
- 1. junija 9-30 h: Budinci, Hodoš, Matjašovci.
- 2. junija 7-30 h: Lončarovci, Panovci, Središće.
- 2. junija ob 8-30 h: Lucova, Berkovci, Krplivnik, Stanjovci.
- 2. junija ob 9-30 h: Trdkova, Šalovci, Moranovci, Ženavlja, Veliki Dolenci.
- 4. junija ob 7-30 h: Kančovci, Ivanjšovci.
- 4. junija ob 8- h: Mali Dolenci, Markovci, Boreča.
- 4. junija ob 9- h: Dankovci, Kukeč, Šulinci.
- 4. junija ob 9-30 h: Gornji Petrovci, Adrijanci.
- 4. junija ob 10- h: Ratkovci, Križevci.

Mesto štelinge: Murska Sobota.

- 6. junija ob 7-30 h: Rakičan, Markišavci.
- 6. junija ob 8- h: Bogojina.
- 6. junija ob 9- h: Lipovci, Volčja Gomila, Prosenjakovci.
- 6. junija ob 10- h: Pordašinci, Čikečka ves.
- 7. junija ob 7-30 h: Lukačovci, Nemčavci.
- 7. junija ob 8- h: Bakovci, Ižakovci.
- 7. junija ob 9- h: Dokležovje, Mlajtinci, Fokovci, Selo.
- 7. junija ob 10- h: Ivanovci, Krnci, Dolina, Moščanci, Gančani.
- 8. junija ob 7-30 h: Bratonci, Noršinci.
- 8. junija ob 8- h: Moravci, Tešanovci, Martjanci.
- 8. junija ob 9- h: Ivanci, Puconci, Bokrači, Andrejci.
- 8. junija ob 10- h: Vaneča, Beltinci, Sebeborci, Melinci.
- 9. junija ob 7-30 h: Murska Sobota.

Mesto štelinge: Dolnja Lendava.

11. junija ob 7 30 h: Dolga Vas, Dolina pri Lendavi, Dobrovnik.
 11. junija ob 8- h: Žiški, Petišovci.
 11. junija ob 9- h: Brezovica, Srednja Bistrica, Dolnja Bistrica, Motvarjavci.
 11. junija ob 10- h: Gornja Bistrica, Bukovnica.
 12. junija ob 7 30 h: Gornji Lakoš, Dolnji Lakoš.
 12. junija ob 8- h: Hotiza, Mala Polana, Velika Polana.
 12. junija ob 9- h: Črenšovci, Filovci, Kamovci.
 12. junija ob 10- h: Kot, Pince, Kapca.
 13. junija ob 7 30 h: Dolnja Lendava.
 13. junija ob 8- h: Čentiba, Gaberje. (Gyertyános).
 13. junija ob 9- h: Turnišče, Strehovci, Renkovci.
 13. junija ob 10- h: Nedelica, Odranci.
 14. junija ob 7- h: Banuta, Mostje.
 14. junija ob 8- h: Kobilje, Žitkovci, Genterovci, Radmožanci.
 14. junija ob 9- h: Lipa, Trnje, Gomilica.

Vsem občinskim uradom vojnoga okruza Varaždini!

Tü Vam dostavljam „Razpored dela“ druge naborne komisije. Po tom razporedi se bo vršila štelinga varaždinskoga vojnoga okruza v Prekmurju.

Na rekrutacijo morejo občine prinesiti vse rekrutne sezname vojni obveznikov rojeni leta 1880 do 1902 i sezname vojni obveznikov, rojeni leta 1870—1880 (t. j. rezerva po zadnjim odstavki čl. 19 pravila o rekrutovanju) i sezname po čl. 8. isti pravil.

Na nabor morejo priti vsi v točki 1, 3, 4, 5, 6, 7 i 9 čl. 8 ispravil navedeni ljudje.

Za začasno nesposobne po točki 7 pravil dobi vsaka občina obnem seznam. Vsi začasno nesposobni, rojeni leta 1899, 1900, 1901 i 1902 morejo priti pred naborno komisijo ne glede na to či so v priloženi seznamih navedeni ali ne. Priložene sezname morejo prinesiti občinski tajniki k naborni komisiji.

Razen navedeni se morejo predstaviti naborni komisiji vsi do zdaj nerekrutovani mladeniči rojeni leta 1895—1902 i še vsi nepregledani i v rekrutne sezname vpisani obvezniki rojeni leta 1880—1894. kak tudi šče vsi nepregledani obvezniki, rojeni leta 1870—1880.

Poklic mladeničov naj vsakša občina izvrši točno po čl. 19 pravil o rekrutovanju. Poklice za mladeniče, šteri živijo v inozemstvu in nemajo v naši državi starišov morejo občinska predstojništva predložiti komandi vojnoga okruza v Varaždini. V teh poklicih morejo točno i nateni notri djati sedanje bivališče rekrutov. Mladeničom, ki živijo v inozemstvu, majo pa v naši državi svoje stariše, morejo stariši sami dostaviti pozive na redno rekrutovanje. (Glej razpis komande vojnoga okruza v Varaždini z dne 8. II. 1921, št. 10923).

Pri predstavljanju mladeničov i vojni obveznikov naj vsakša občina postopa po točkah 13, 14, 15, 16 i 17 pravil o rekrutovanju oziroma uputitve za rekrutacijo mladeničov rojeni leta 1899 i 1902. Na to nanašajoči razpis je bio poslan vsem občinam.

Fabijola

ali

Cerkev v katakombaj.

I. Mir.

Krščanska hiša.

Ali to je ne bila istina. Znótranji deo, to je veliko dvorišče z velikim dvoranom vred so prezidali v cerkev, i v zgornji prostorih hiže so se shajali sirmacije i sprejemali dare iz rok dijakona Reparata. Cerkev si je štela najme v svojo sveto dužnost, skrbeti za sirmake; razdelila je Rim v sedem okrajov i vsakšem okraju skrb za nje zročila ednomi sedmi dijakonov.

Tüdi so bile v toj krščanskoj hiži vsikdar pripravljene sobe za tujince i lepo so pogostili vsakšega, što je priroam iz kakše druge cerkve s priporočilom svoji predstojnikov. Pripravljene so bile v zgornji prostorih tüdi posteje za stare i betežne ljudi, šterim so pomagale dijakonise i drugi, ki so se ponudili k tomi deli smilenja. Tü je stanivala tüdi slepa deklica, šteta pa je šteta vzeti jesti doma, kak smo že čüli.

V toj hiži se je zato skrbelo za sirmake ednoga celoga okraja — tak so obračali i nücali Agneškini stariši svoje imanje. Pri sirmakih i med sirmaki je bila tüdi Agneška najraj, dvorila jim je i jih tolažila.

Ka se tiče oprostivte rekrutov od vojaške službe ali služnja kračišega roka, opozarjam občinske predstojnike na razpis vojnoga okruza v Varaždini dne 14. IV. 1921, št. Pov. 539. Samo v izjemni slučajih se bodo po rekrutaciji sprejemale prošnje za skrajšani rok vojaške službe ali za oprošćenje vojaške službe. Te prošnje bo komanda vojnoga okruza v Varaždini sprejemala samo do 1. novembra toga leta.

Občinske predstojnike občin Križevci, Sobota, D. Lendava šče posebi opozarjam, da morejo za štelingo preskrbeti dober prostor i v te lokal postaviti mero za merenje višine. Preskrbeti morejo tüdi stanüvanje za 5 oficirov, 2 podoficira, 5 redovov, štalo za 4 konje i streho za 2 voza. Občinski predstojniki osebno odgovarjajo za preskrbitev vsega toga.

Vodja urada: LIPOVŠEK s. r.

Razpored dela.**II. komisije za popis živine i vozov Varaždinskog vojnog okruza za leto 1923.****Mesto pregleda: G. Petrovci.**

1. junija: Čopinci, Budinci, Hodoš, Matjašovci, Lucova, Stanjovci, Trdkova, Šalovci.
 2. junija: Moranovci, Ženavlja, V. Dolenci, G. Petrovci, Adrijanci, Mali Dolenci, Markovci, Boreča.

Mesto pregleda: Križevci.

3. junija: Domanjšovci, Mačkovci, Kostanjovci, Košarovci, Pečkovci, Lončarovci, Panovci, Središče, Berkovci, Krplivnik, Ratkovci.
 4. junija: Križevci, Kančovci, Ivanjšovci, Dankovci, Kukeč, Šulinci, Prosenjakovci, Pordišinci, Fokovci, Selo, Ivanovci.

Mesto pregleda: M. Sobota.

6. junija: Rakičan, Markišavci, Bogojina, Lipovci, Vučjagomila, Čikečka vas, Lukačovci, Nemčarovci, Bakovci.
 7. junija: Dokležovje, Mlajtinci, Krnci, Dolina, Moščanci, Gančani, Bratonci, Noršinci, Moravci, Tešanovci.

8. junija: Martjanci, Ivanci, Pucinci, Bokračiči, Andrejci, Vaneča, Sebeborci, Melinci.
 9. junija: M. Sobota, Motvarjavci, Bukovnica, Strehovci, Renkovci, Filovci.

Mesto pregleda: Črenšovci.

11. junija: Izakovci, Beltinci, Žiški, Brezovica, Srednja Bistrica, D. Bistrica, G. Bistrica.
 12. junija: M. Polana, V. Polana, Črenšovci, Turnišče, Nedelica, Odranci, Lipa, Trnje, Gomilica.

Mesto pregleda: D. Lendava.

13. junija: Dolga vas, Dolina pri L., Dobrovnik, Petišovci, Gor. Lakoš, Dol. Lakoš, Hotiza, Kamovci, Kot, Pince.

14. junija: Kapca, D. Lendava, Čentiba, Gaberje, Banuta, Mostje, Kobilje, Žitkovci, Genterovci, Radmožanci.

Vsem občinskim uradom vojnoga okruza Varaždini!

Tü vam pošilam razpored dela komisije za popis živine i vozov varaždinskoga vojnoga okruza, šteta komisija se vrši s štelingov.

Čüli smo, kak je Pankracij proso Sebeščana, da bi gde v kakšoj tujinskoj hiži razdelili srebro i druge drage stvari, sirmakom namenjene. Hiža Agneškina se je tüdi Sebeščani vidila najbolje prilicna za to i ravno na to ütro je bila napovedana razdelitev Pankracijovoga darü.

Tüdi drugi okraji so poslali svoje sirmake i ž njimi so prišli dijakoni, kak tüdi Sebeščan Pankracij i drugi bouši stani — te je vido Korvin iti v hižo skoz velka vrata.

Vuk i lisjak med ovcami.

Ravno je pa prišlo nekaj sirmakov — k tem se pridružili Korvin; kak so delali oni, tak je delao tüdi on i jim je bio v vsem podoban, samo v poniznom obnašanju ne. Pri dverah je vsakši izpregučao reči: „Deo gratias — hvala Bogi“; tüdi on zamrmra: „Deo gratias“ i z dugimi vred je smeo v hižo. Včasi pride na notranji hižni dvor, gde je bilo zbrani že d sta sirmakov. Postavili so moške na edno stran i ženske na edno. Na stouli je bilo mnogo z'ata i srebra i poleg ešče dosta drugoga dragoga kamenja; pri stouli sta pa stala dva zlatara z vagami, da bi vse to skrbno zvagala, cenila i küpila za peneze. Tüdi penezi so ležali že pripravljeni, i tej penezi so meli biti razdeljeni med sirmake.

Nezrečeno želno je gledao Korvin na vso to dragocenost. „O, či bi mogeo vse to pograbit

Iz razporeda se vidi:

a) kraj, v šterih i šteroga dneva bo komisija vršila pregled živine i vozov;

b) šteta občine morejo priti i šteroga dneva na pogled.

Županstvom naročam sledeče:

1.) Na pogled se more pripelati vse konje, (kobile) mule, osle, stare od 2 i pou do 15 let. Potem vsi avtomobili, motocikli, bicikli, vsi navadni vozovi i vozovi na v zmeteh fijakerski, dvokolesni vozovi, vozovi za vodo, oprema jahaška i tovarna.

Rogata živina (jünci i bivoli) i vozove za njo je ne trebe pripelati na pregled, pač pa se more oddati komisiji ob priliki njenoga prihoda natančno sestavljene spise lastnikov te živine i vozov kakor so bile občine že obveščene od komande varaždinskoga vojnoga okruza z odlomkom z dne 12. 5. 1923, št. 13320. odnosno tüuradne okružnice z dne 5. 5. 1923, št. 3792/1. Isto vala za betežne konje. Za konje je vsekakor trebe napraviti točen opis.

2) Občine morejo prinesiti i oddati komisiji oba dva spiska „A“ nova, šteta tiskovine so dobile občine z gornjim tüuradnim odlomkom.

3) Pri pregledu more biti navzoči župan občine ali njegov namestnik i eden dober pisar z lepim rokopisom, ki razmi voditi spisak „A.“

4) Pri velki občinah je trebe pripelati živino i vozove po redi, kak je vpisan v spiski „A.“

5) Pregledi se začnejo vsakši den ob 7 vüri predpoudnom ali tüdi prle či bo potrebno i se bo končao ob 2 vüri, popudne pa od 2 do 6 vüre. Občina, šteta bo prišla dobro pripravljena prva na pregled, bude tüdi prva pregledana.

6) Što ne pripela svoje živine na pregled, se bo proti njemu postopalo po točki 70. pravilnika o komori.

7) Za popisno komisijo je trebe v mestih pregleda v pravom časi pripraviti prenočišče i to: za ednoga oficijera, ednoga živinozdravnika, dva pisarja i štiri konje.

8) Občinski uradi naj dobro preštejo pravila o komori točke 63, 65, 66, 67, 68, 69 i 70 kak tüdi druge, ka je s tem v zvezi.

9) Či šteta občina nede mogla zavolo poti, betegov ali drugi neprilik pripelati živine i kol pred komisijo, naj ta občina ešče v pravom časi sem naznani i bo komisija prišla, či bo mogoče ta, ali na stroške tiste občine.

10) Štemplanje živine se ne bo vršilo, nego samo popisüvanje kak zadnjokrat.

Či je šteromi županstvu kaj nerazümlivo, naj se obrne včasi k nam za pojasnilo.

Gospodje župani so osebno odgovorni, da se bo zvršo pregled živine i kol v lepom redi i brez hibe.

Vodja urada: LIPOVŠEK s. r.

Glasi.**Slovenska Krajina.**

Našim dopisovalcom, to je tistim, šteri nam pošilajo članke za Novine sporočamo, da naj pišejo s tintov i samo na ednoj strani papira, a se ovak ne bodo objavljali članki.

Kobilje. Tüdi mi ščemo meli svojo faro, ar smo Slovenci i želejmo slovenske predge. Vüpamo se, da že letos na jesen bomo meli v našoj sredini slovenskoga duhovnika.

jaz!“, si misli, „samo ta bom skočo k stouli, nekaj bom si v torbu naklao i odidem!“

Ali včasi izprevidi, da to nejde; zato čaka, da njemu sami dajo njegov deo. Sirmaki so se začnoli pogučavati med seboi, le njega nišče nikaj ne pita, — to njemu začne delati skrb. Mladi možaki — šteri so nad navadnom oblekov nosili ešče drugo bole tesno, bole kratko, s šörkimi i kratkimi rokavi, kakšo so nosili v Dalmaciji i jo zato imenüvalli dalmatiko — so hodili semtam, zbirali so mogouče sirmake vsak iz svojega okraja i jih postavljali v vrsto ob straneh. Ar je Korvina nišče ne poznao, je ostao nazadnje sam na sredi dvorane. Bilo njemu je čüdno i krčilo se njemu je srce. Sin mestnoga prefekta je tü stao med sirmaki, šterci; sin mestnoga prefekta, šteri je mogeo skrbeti za hižno pravico vsakšega, on se je pririvao v tüjo hižo, v plemenito hižo pokünšti i sleparijov.

Dijakoni so ga začnoli gledati, si pogučavati — gotovo od njega — tak se njemu je vidilo, da ga ciló slepci gledajo, da plantavi güčijo s svojimi kankami... samo tak vrtelo se njemu je že v glavi. Pogledüje na dveri, da bi zbejšao, ali, o joj, pri njih je stao seri starček Dijogen s svojima junaškima sinoma. Edino tolažilo njemu je ešče ostalo: „Vej me ne poznajo, bom se že kak izgüčab.“

Nazadnje stopi k njemu dijakon Reparati ga prijazno pita: „Priateo, ti si mogoče ne

Iz Dokležovja smo opet dobili lep glas, ki nam kaže kak blage ljudi mammo ešče med seboj v Slov. Krajini. Na den volitev je nekšič posestnik iz Dokležovja ležao močno betežen v Soboti v špitali. Bio je opereran. Itak pa je vstano iz svoje postele; je šo volit za krščansko stranko. Le vklop krščansko misleči ljudje i bomo gotovo zmagali vsešerom, ar samo mi mammo takšič fundament, na šteroga lejko zidamo i šteri se nigdar ne podere.

Sprejemni izpiti za I. razred državne realne gimnazije v M. Soboti se bodo pričeli v poletnem roku soboto, dne 30. junija t. l., ob 9 uri predpoldne. Zahteva se: iz krščanskega nauka toliko znanja, kolikor se ga mora pridobiti v prvih štirih letih ljudske šole; iz slovenščine spretnost v čitanju in pisanju, početni nauki iz oblikoslovja, poznavanje pravopisnih pravil, razčlenitev prosto razširjenega stavka; iz računstva izvežbanost v štirih osnovnih računskih vrstah s celimi številci. Izpiti iz krščanskega nauka se oprosti, kdor ima v izpričevalu „dobro“ ali „prav dobro.“ Za sprejemni izpit se naj javijo učenci (učenke) 23. ali 24. junija predpoldne v ravnateljevi pisarni ali pa pismeno do 30. junija. Predložiti morajo rojstni list in zadnje šolsko izpričevalo. Starost najmanj 10 let, dovršenih vsaj do konca leta 1923. Ponavljanje sprejemnega izpita v istem letu na isti ali drugi srednji šoli ni dovoljeno. Ravnateljstvo drž. realne gimnazije v M. Soboti.

Bogojina. V nedelo 3. junija priredi bogojanski Orel igro „Zloba in zvestoba“ po večernici ob 5. vuri na prostom pri Hajdinjakovi. Vsi prijatelji mladine vjudno povabljeni. Odbor.

Tešanovci. Na Sv. Trojstva nedelo 27. maja so dozdej ešče neznanji hudoobjaki ravno pred kratkim vščičeno i lepo obeljeno kapelo od vrha do tal z človeškim blatom zproškopili tak, ka je žalostno gledati. Ljudstvo je med temi znaki kulturnoga boja jako ogorčeno bilo. Orožniki so taki začeli s preiskavov. Če ne bi prišla ta hudoobja naprej i se nesramnjaki ostro kaštigali, tak Tešanovci bodo dobili en regement soldačije, štere do mogli hraniti.

Državna osnovna šola v D. Lendavi, priredi v soboto, dne 9. junija 1923. v dvorani hotela „Krona“ otroško igro s petjem in plesom „Šivilja Klara.“ Ker je čisti dobiček namenjen za knjige ubožnim učencem in šolarski knjižnici, se prosi za obilen obisk.

Gostilničarska zadruga v Dol. Lendavi je nakazala vodstvu drž. osn. šole za šolske potrebščine revnim učencem znesek 125 Din. Isti znesek je nakazala tudi meščanski šoli. Za ta velikodušni dar, se vodstvo najsrčneje zahvaljuje.

Shod zavüpnikov so držali gospod poslanec Klekl v Črensovcih na risaosko nedelo za občine Črensovci, Srednja, Dolnja i Gornja Bistrica, Žižki, Trnje, Gomilica, Velka i Mala Polana pa Odranci. Zavüpnikom so razložili politični položaj. Zavüpniki so g. poslanca oprosili, naj li delajo za narod i ne tak kak Radičovi poslanci, šteri samo obečavajo, doma sedijo i terhe ljudstva ne pomagajo olejšati.

Radičova stranka je obdržala na risaosko nedelo 5 shodov: v Beltincih, Püconcih, Bodoncih, Križevcih i v Dobrovnikih. Shodi so potekli poprek mirno, bili so mali. V Püconcih je govornik na pitanje odgovoro, da je istina, ka sta naša stranka i Radičova vu zvezi. V Beltincih so se stare laži ponavljale: ka smo mi ljudstvo odali Srbom. Za to se bo gančki Horvat pred sodnijov

iz niednoga dnes sem pozvani okrajov; gde pa stanüješ?”

„V okrajih, Alta semita!“

„Alta semita“ je bio istina eden okraj mesta, al po političnoj razdelitvi, ne po cerkveni; itak njemi odgovori Reparat: „Alta semita“ je istina v mojem okrajih, ali ne spominjam se, da bi te gda vido.“

Gda njemi je to pravo, je zapazo začüdivši se, da je tujinec bleđi postao kak mrtvec i je gledao v dveri, med šterimi se je ravno prikazao Pankracij. Korvini je zgünilo zadnje vüpanje. Ešče malo i stao je pred njim dobro njemi znani mladenec, kak te, gda sta zapüstita škoulo, samo da so navzoči svedocje zdaj ne bili sirovi i kričiči školski kinjerešje, nego ljudje Pankraciji gotovo jako prijazni i da je v teh mali tjeđnih iz boječega Pankracija postao zdaj močen mladenec.

Korvin je sodo drüge po sebi. Trepetajoe je čakao, či že ne palice, pa bar ostri i strogi reči; tembole se je pa čüdüvao, gda ga Pankracij nezrečeno prijazno i vlüdno nagučič etak: „Korvin, ali te je resan zadela takša nesreča, da si zgübo nogo? Ali si mogoče zapüsto očino hižo?“

Lepa reč je pri Korvini ne najšla lepoga mesta, nego napravila ga ešče bole nesramnoga. Trdoglavno odgovori:

Dale.

mogo zagovarjati. Na vseh te shodih so samo od republike gučali i goripozvali govorniki ljudstvo, naj se izjavi za republiko i naj to izjavo pošlje v Zagreb. Navdüşenja nindri ne bilo, ar je ljudstvo že sito oblüb.

Belo sol so izposlovali poslanec Klekl za Prekmurje. Na upravi monopola so protestirali, ka se v Prekmurje ne dala kamena sol. I na Kleklnov protest je uprava dala izjavo, da k novomi leti Prekmurje i Štajarsko dobi belo drobno sol, kakša je bila na Horvackom letos.

Dr. Horvat, Radičov poslanec si je v Moravcih zgučao, zakaj Novine napadajo Radičovo stranko, štera je zdaj v zvezi z kmečkov zvezov. — Mi odgovorimo, ka Radičove stranke ne napadajo Novine, nego davajo odgovor na pisanje lista „Slobodni Dom“, šteri je glasilo Radičove stranke i šteri brsa v krščansko mišljenje naše stranke. Mi smo sosedje. A ravno zato ka smo sosedje, moremo paziti, ka se nam kvar ne včini i poleg njega svaja ne pride. Če sosed sosedovo živino odžene iz svojega dvora, ne je to znamenje svaje, nego preprečitev svaje. Novine to svajo ščeje preprečiti, zato odganjajo tisto, ka bi moglo tü škoditi.

Država.

Pašičova i Radičova šeta. Radič se je izjavo, ka komaj čaka tisto vremen, gda se bo mogo z Pašičom po Terazijaj v Belgradi šetati. Terazije se pravi trg ali plac glavne ulice, na šteroj stoji tüdi kraljevska palača. Beogradski list „Vreme“ je to šeto tak namalalo dol, ka se Pašič pa Radič toti za roke držita ali vsaki ide na svoj kraj. Se zna, da je te kep dosta smeja napravo vsepovsodj.

Jugosloveni v Mongoliji. Te dneve se je vrno iz ruskoga vjetništva nekšič avstrijski vojak, šteri pravi, da je deleč notri v Aziji na Rusoskom ešče kakšič 10.000 vojni vjetnikov iz bivše avstro-vogrskoga države. Gotovo je med njimi šče kakšič naš rojak. Nemajo penez, pot je pa preveč duga, zato nemrejo domo. Ali zdaj se bodo pobrigale vlade, da spravijo domo tüdi tiste vjetnike.

Novi vojaški zakon. Dobili smo novi zakon za vojaško službo. Slüžiti se more pri vojakih od 21 do 50 leta, od 21 do 40 leta traja aktivna služba, od 40 do 50 pa rezerva. Stalna kaderska služba trpi 18. mesecov. Nišče nemre biti ne državni uradnik i ne dühovnik, ki je ne odslüžo kaderskoga roka, zvün tisti, šteri so stalno nesposobni.

Samostojnež Gustav Pirc je bio več let predsednik kmetijske družbe. Ar so gučali i tüdi vnoge novine pisale, da je bio preveč strankarski i je pri tom gledao samo na samostojneže i na svoj žep je te ogrizovalce dao prek sodišči. Ar ga je pa itak pekla düšna vest i se je bojao, da ne bi vse prišlo naprej, je ednok samo nekam preminö. Komaj zdaj so ga najšli — mrtvoga v vodi. Bio je prijateo eksministra Puclja.

Kovane peneze je naročila naša bivša demokratska vlada na Švicarskom okolik 25 milijonov dinarov iz nikla. Naši liberalci so se tak pogodili, da za to plača 60 milijonov dinarov. 30 je že plačala. Pa šče naj što pravi, da so demokratje ne razsipavali državni penez!

V Čarnoj gori so najšli te dneve dva mrtviva starca v hiži. Ar je bila velka zima i sta si ne mogla nikaj küpiti i pripraviti, sta od glada mrla.

V Ljubljani ma eden gospod na štoke velko hižo. Ar nega stanüvanj, je tüdi te gospod mogeo oddati celo svojo hižo drüгим družinam za stanüvanje. Nazadnje je ešče on zgübo stanüvanje. Ar je nindri indri ne mogeo dobiti stanüvanja, ga je iz smilenja zela k sebi edna družina, štera stanüje v njegovoj lastnoj hiži. Ta družina plačüje tomi gospodi za 3 hiže i kühnjo 600 koron na mesec. Ali gospod pa more toj družini nazaj plačati za edno hižo, (sobo) 1500 koron na mesec. — Ali je ne to ne smeha vredno?

Svet.

Na Irskom, to je na katoliškom Angleškom, so se tisti, šteri so ne šteli angleškoga jarma, že skoro celi čas svetovno vojske borili proti Angležom. Posebno velki boji so se pa vršili med njimi i Angleži ves čas po vojni. Na jezere žrtev je bilo na obeh straneh. Zdaj pa poročajo iz njüvoga glavnoga mesta Dublina, da so se prek dali Angležom. Dosegnoli so pa itak telko, da ma zdaj lrska svojo avtonomijo.

Kak smo že pisali, vsakša država dela na to, da že edno leto ali bar pou leta naprej zračuno, kelko bo mela dohodkov i kelko izdatkov. Zdaj majo države skoro vse več izdatkov kak dohodkov. Samo Angleška i Amerika sta dozdej zračunale več prejemkov, Amerika bo mela to leto 125 milijonov dolarov dohodkov. Tü se vam lejko gospodari!

Rusoski rubel je pred vojnov telko valao kak naši penez. Zdaj pa dobimo za 1 dinar 12 milijonov rusoski rublov. Dobro gospodarijo bolševiki! Pa tüdi draginja je tam! 40 dek krüha košta 1 milijono 320 jezero rublov; telko beloga krüha pa 2 i pou milijoni rublov; 3 kile krumplov 24 milijon rublov, malo menje kak pou kile govedine 12 milijonov rublov, 1 jajce 1 milijon 260 jezer rublov, par črevlov 415 milijonov rublov.

Domača politika.

Komaj so prišli poslanci vsi vklop v parlament i komaj se je začnalo malo dela, telko, da so zvolili za predsednika skupščine radikalca Ljubo Jovanoviča, že so prišli pravoslavni risalski svetki i opet so odišli poslanci na dom. Itak se je telko napravilo, da je vlada daia načrt, plan, kak misli delati od zdaj naprej. Ostali bodo zato na vladi sami radikalci, vsi drügi poslanci i stranke so v opoziciji. Ali ta opozicija se deli na tri dele. Horvatje, Radičovci neščeje iti v Beograd. Zato oni nikaj ne delajo za lüstvo. Demokratje i zemloradniki (okolik 60) so jako proti vladi. Jugoslovanski klub, to je naši poslanci i muslimani so pa samo te proti vladi, či de vlada štela kaj za nas slaboga napraviti, či pa dobro dela, so ne proti. Vse delo vlade bo obstojalo v sledečem: skleniti se morejo: vojaški, uradniški i davčni zakon, nato invalidski i kmečki zakoni. Važno delo bo tüdi proračun za leto 1923/24. Pravijo, da bomo meli do 15 milijard dinarov izdatkov. Kelko bo dohodkov se ešče ne ve. Od vojaškoga zakona smo pisali že prle. Uradniški zakon bo na tom, da se dosta uradnikov püsti iz slüžbe, šteri pa ostanejo, se jim povekšajo plače. Davčni zakon bo gledao na to, da se vsešerom vednako plačajo dače, ne kak pod demokratskov vladov, ka smo Slovenci več plačüvali kak Srbi. Mogoče bodo pa vse edno prišle nove dače ali to je ešče ne gotovo. Naši poslanci so proti tomi, da bi se dače povekšale. Vlada bo te dneve dala tüdi vö tak zvano deklaracijo, gde pove, kak bo vodila notranjo i kak zvüfinešno politiko.

Svetovna politika.

Francözi i Nemci se izda neso pogodili, zato so Francozi izda v Porurji, Nemci se pa proti držijo i jih neščeje bogati, posebno delavci ne, ali pa samo jako nemarno delajo i napadajo Francoze, gde li morejo. Törki i Grki so se pogodili, zato se nam ne trebe bojati nove vojne na vshodi. — Madjari hodijo na vse kraje po sveti i prosijo pomoči, ar ovak na nikoj pridejo. — Kak se guči, francosko-angleško prijateljstvo ne bo dugo držalo. Zato Francozi ščeje prijateljstvo z nami, s Čehi, Romuni i Polaki; Angleži pa z Italijani i Madjari.

Betonska, zidarska, železno-betonska, tesarska i strešna pokrivalna dela nove cerkvi v Velikoj Polani

se končnoveljavnö oddajo
6. junija (šestoga junija)
popoldne ob 2 uri na licu mesta.

Načrti i računi na vpogled
v Turnišču na farofi.

Talige.

Caharija Krompjač je bio želar v Mačkovcih, šteri so eden tao občine Trioglave. Ne je bilo vnogo, ka je meo, ar v Mačkovcih nišče nemre vnogo meti. To je dovoljeno samo kmetom vési Trioglova, štera je tüdi eden tao občine Trioglova.

Ali to, ka je meo, njemi je zadosta bilo. Pred 50 leti je bilo vse to last trioglovskoga kmeta Remenjaka. Gda je mro, je njegova žena, Neža vzela k sebi hčer svoje sestričine, Kato Lukač, ka njoj je služila. Kak plačo njoj je obličila vancarijo v Mačkovcih.

Gda se je dopuno tisti čas, ka je mrla tüdi Neža Remenjka, je njena oblüba dozorela. Zato ka je Kata Lukač z vsov trdovratnostjov i trmoglavostjov obdržala sitnosti tetice Neže. Ar pa sta bila z Caharijom Krompjačom zgučana, ka se vzemeta i iz vancarije Remenjake napravita žalarijo Krompjačovo, je Kata Lukač včas po smrti tetice Neže postala Kata Krompjač. Skrčila sta gorice i iz njih napravila njivo. Samo za kakši frtao plüga sta jih püstila, ka bo po zimi kaj piti. Z letami sta prenovila štale i postavila novo hrambò, kolarnico, kama sta spravljala gospodarsko škér, tüdi talige.

Caharija Krompjač je meo šest talig. Telko jih ne bilo pri ništernoj mačkovskoj hiži ne. Vseh šest je bilo lepo vküp djani v kolarnici.

Vsaki večer je gospodar Caharija Krompjač šo okolik gospodarskoga hrama, da se zagvüša, či je vse na pravom mestu i vsikdar je z očmi prešteo tüdi talige. Vsako zajtro je pogledao, či je vse tak ostalo, kak je püsto večer, i tüdi talige je pregledao.

Ništerno zajtro pa je obstao pred taligami, i je šteo glasno, dotikajoč se vsake s prstom.

„Pet...“

Vzeo je obnošeni, vsakdenešnji krščak, se počesao.

„Pet.“

„Potegno je visiko rame, visiko do vüh i se pokrio.“

Pét jih je... pa naj štem od gor nadol ali od dol nagor.

Včera večer pa jih je bilo šest... Hm, ti šment šmentani...“

V kühnji je žena pripravljala zajtrk, gda se je stavo na pragi Caharija.

„Kata“ je pravo i na obrazi njemi je ležala skrivnost.

Žena je ne stopila od peči.

„Ka praviš?“

„Ali si komi posóčila talige?“

Žena je potegnola bórkle iz peči i je je postavila v kot.

„Ta-li-ge“ je ponovila zategnjeno. „Kakše talige?“

„Naše“, je odvrno Caharija. „Šest jih je bilo včera. Zdaj jih je pa samo pet.“

„No, tak“ se je zavzela žena. „Što je je po tak jako nücao?“

„No, Kata, nišče je nücao. Pita se samo, što si je je tak zlejka izposodo.“

„Mogoče pa si je ti sam kama djao?“

„V žep, ka?“ se je malo razčemerio Caharija. Pravim, ka je snočkar šče vseh šest bilo vküp djanih edne na drüjih. Zdaj so ravno tak vküp zdevane, samo ka jih je samo pet.“

„Na zdaj so že začnòli talige krasti“ se je čemerila Kata.

Caharija je odišo iz kühnje, mehajoč glavovo, i šče ednok pogledno v kolarnico.

„Pet“ je narazno djao roke i je spüsto k hlačan.

V kühnji je pa Kata v m'slih obiskala cele Mačkovce, ka je ne bilo malo delo, či človek pogledne na njüvo obsežnost. Naednok se njena miseo stavi pred razcotanov kučov, — vancarijov kmeta Camperjaka. Poglednola je skoz okno, na šterom so bili z vékšega tala glaži iz papira.

„Tü so.“

Štopila je iz kühnje na prag, pogledala po možu i pravila na glas:

„Tisti novi vancar v Camperjakovih gorah de je meo. Se spominaš, pomagao je voziti gnoj i se čüdivao, ka mamó šest talig.“

„Kankolec, misliš?“

„Što pa drügi. Samo idi i pogledni!“

„Mogoče, Kata, mogoče. Samo glédat iti, či človek ne ve zagvüšno, je ne pametno.“

„Te lejko toži, či ne dokažeš. Za razžaljenje časti, znaš, pa maš svoje. Stroške boš plačüvala i šče smejali se ti bodo.“

Mahno je z rokov.

Naj je ma v božem iméni. Zavolo ednih talig nemò kodišje, njemi pa naj vrag vozi zlato, či misli, ka se tak z bogati.“

* * *

Kankolec je v istini bio novi vancar v Camperjakovi vancariji. Ne je bio Mačkovčar, ali prišeo je v Mačkovce kak vnogi, štere je gnalo sirmaštvo, ka so se vklanjali bogatim

kmetom i jim davali svoje moči zato, ka so smeli spat i v njüvi vancarijah.

Camperjakova vancarija je ne bila edna najbogših. Bila je na pou podrta kuča, ar je bio kmet Camperjak mišljenja, ka si more vsaki vancar, šteri šče v njoj se držati, sam popraviti hižo. Travo, slamo za kravo, či jo je vancar meo, njemi je davao. Tüdi drva njemi je pripelao i njemi na svojih njivah prepüsto kakši ugon s krumplani. Za plačo je pa vancar mogošo skrbeti, ka so gorice bile v rédi obdelane.

Kankolec pa tüdi ne bio eden iz najbogših vancarov. Popravó bi že streho, ar je bio za silo tüdi strehopokrivač, samo ka je gospodar ne dao potrebne slame, se toga dela niti ne poprijao. Steno, štera se je podirala, bi tüdi popravó. Razmo je tüdi nekelko to delo. Samo ka v jamo trbej zemlo navoziti. Zato pa trbej talige. Ali niti talig ne bilo pri vancariji. Ar je pa bila podrta stena za Kankolčevo prebivanje v kuči vékšega pomena kak raztrgana streha, je zvohavao, kak bi to popravó. Ne je mogošo dopüstiti, ka bi njemi pihao veter v sobo skoz tisto lüknjo i ka bi sosedove kokoši, posebno pa gda ga ne bilo doma, hodile v njo kokodakat. Kankolec je talige vkrao. Penez je ne meo, ka bi je küpo, zato je je vkrao. Ar se brez talig tista razvalina ne dala zavoziti. Vkrao pa je je tam, gde je znao, ka jih je več.

I gda bi bio sklenu, ka more biti stena popravljená, či šče, ka de stanüvao v kuči, je po natančnom prevdarki pravo tak :

„Gvüšno, ka nemrem stanüvati, ar bi me po zimi zéblo. Zato si izposodim talige i zade lam to lüknjo v steni i razdrapano podsténje popravim. Krompjač ma šest talig. Vse nemajo dela, ar vsake talige nücajo človeka, da se gib-lejo. Krompjač pa nema šest lüdi. Zato si izposodim pri njem talige. Gda končam delo, njemi je nazaj dam i ar to nede dugo trpelo, ne trbej, ka bi ž njim gučao. Vkradjeno to nede, ar je vzemem v silu, kak je obramba v silu tüdi ne uboj, či tüdi buješ človeka.“

I tak se je zgodilo.

(Dale)

Gospodarstvo.

Dostokrat se pri nas dogaja, da što dobi kakšte penoze ali iz Amerike ali odked indri, ali pa dobi za zemlo ali kakšo živino, štero odá, lepe penoze. Kama pa pri nas navadno devlejo penoze? No, največkrat globoko-globoko v omar, v škrinjo ali pa ešče bole globoko pod posteo, da jih je nišče ne najde i nemre okradnoti. Pe itak kelkòkrat se zgodi, da se lepoga dneva zbüdiyo takši dobri ali bole povedano škrtlavi, da ne pravimo skopi gospodar ali vertinja i — ajaj, nega penoz. Itak jih je nišče vkrao. Te pa začnejo jokati i mrmati, da si človek nikaj nemre spraviti i čiravno si spravi, jemi šče tisti trüd požrejo nepošteni lüdje itd. Ali zdaj že hvala Bogi mamó takše vrastvo proti tovajom, da nam tovaže nikaj nemrejo napraviti, či smo le pametni. I to vrastvo je — kasa ali posojilnica. Gda se bomo pri nas v Prekmurji navčili vsi lüdje, posebno mi kmetje, da je greh držati doma preveč penoz pod postelov? Ka nam pa prinesejo penzi skriti v omarah i postelah? Či ji pa damo v kaso, so tam na varnom, nišče nam jih nemre vzeti. Obdrügim dobimo za nje lepi intereš, ob tretjim jih lejko dobijo na posodo, štiri jih bole nücajo kak mi. Samo edno je trebe tü paziti i to je, da ne damo nigdar inan penoz, kak v domače kase. Nigdar ne v židovške kase ali liberalne banke. Gledajte prek na Štajarsko. Skoro vsakša vékša občina má svojo hranilnico. Kmetje sami majo svoje kase. Ravno zdaj se tam prek Müre začnòlo vékše novo gibanje. Vsi kmetje zdigavlejo nazaj vò svoje penoze iz liberalni bank i jih nalagajo v svoje domače kmečke kase. — Pri nas že mamó kaso v Črensovcih. Dokač ne bomo tüdi v drügi vesnicah meli kas, nosite penoze v Črensovsko kaso. Skrbimo pa, da kak najprle vstanovimo v vsakšoj fari nove domače krščanske posojilnice.

VINO staro pa novo,

iz lotmerških goric, jako dobro, se dobi küpiti v vsakšoj meri v Marijanišči Veržej, poleg novoga mosta na Müri.

K O D A J I

je en šošarski „HOVER“ mašin pri Janezi Filo v Fokovci, h. št. 15.

NEMECZ JANOŠ

BAUTOŠ

v MURSKOJ SOBOTI

odáva

vsefelé železò,
obijanje za rame,
glažojno.

Mašine

za šivanje, sejanje, slamorezanje pa tüdi
za mlatiti
po niskoj cejni.

Naznanje

vsem onim, štiri se spravljajo k zidi, prle kak bi si prskrbeli,
Cement, Vapno, Železne nosilce,
(Traverse) Okove (Spolarijo) in Šte-dilnike (Sparherde)

naj se obrnejo k meni, nadale pripo-račam : Dobropoznate moje specialne Garantierane kose, vsakovrstno orodje (škér) za les pa za železo obdelavati. Jako točna in poštena podvorba.

Trgovina z železom

Jožef Toplak prle Marton Kálmán
Dolnja Lendava, Glavna ulica 67.

Garantirane kose, kak tüdi ka-menje k coj v vsaki množini, kak tüdi vse drügo železno blago, nadale vsefelé specerija, mela po znižanoj cejni se dobi pri

Čeh & Gaspari
v M. Soboti.

Weissenstern trgovci D. Lendavi
se dobijo stalno novi i dobro popravleni biciklni i delovi za bicikle.

Weissenstern

dolnjalendavai kereskedónél állandóan kap-hatók uj és használt kerékpárok, gumik és alkatrészek. — Szolid árak mellett.

K odaji hiša i posestvo.

V DOLNJEM LAKOŠI poleg dolnjelendavskoga kolodvora je k odaji

eno lepo posestvo in hiša. Posestvo stoji približno iz 5 oralov zemlje, senožati i sadovnjaka. Hiša je zidana i s črepom pokrita, stoji iz 2 sobi, kühnje, kleti i pivnice kak gospodarsko poslopje. Natančnejša pojasnila dá KAROL HORVAT bivši notariš v ROGACOVCI kak tüdi v D. Lakoši nahajajoči se lastniki.

Ház és birtokeladás.

DOLNJA LAKOSBAN a dolnjelendavai vasutállomás köze-lében levő özv. Horváth Vendelné-féle, téglából épült, cseréppel fedett 2 szoba, konyha, előszoba, kamra és pincéből álló lakóház gazdasági épületekkel valamint a hozzátartozó kb. 5 hold szántó, rét és telekkel valamint a legelő illetőséggel együtt örök áron eladó. — Értekezni lehet és bővebb felvilágosítást ad HORVÁTH KAROLY körmegyző ROGASOVCI (Sv. Jürj) Prekmurje, valamint D. Lakosban tartózkodó tulajdonosoknál.

JOŽEF NEŠKUDLA v Cic. — Jablom n/Orl, Češka ustanovljeno l. 1810. pošilja v predobroj kakovosti vse cerkvene obleke, kazule, pluviale, dalmatike, antipendije, cerkvene bandere, društvene zastave predvsem orlovske, kelihe, ciborije, monštrance i vse posode iz kovine. Stare obleke se umetno i fal popravijo. Kelihi se za ceno od 300 Din. naprej pozlatijo. Vse reči se bodo brez carine dopošiljale. Za celo Jugoslavijo je zastopstvo pri:

JAROSLAV NEŠKUDLA,

Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

Naročte si „Novine!“